

magas légkörök királyának érkezését bevárta, így 1877-iki november 28-án sikerült Pausinger jelenlétében egy gyönyörű sast földre teríteni, és azon jelenet, midőn a nemes madár a biztos lövés által találtatván, végső küzdelmében a cselfába kapaszkodva lefelé hull, a jeles festő által egy igen sikerült festményben megörökítettett. Ugyanazon vadászati idény eredményéhez még egy hímdaru számítandó, mely szinte a gödöllői vidéken ő cs. és kir. fensége által ejtetett el.

A lefolyt télen, mely bérceinket 1877-ik évi december 13-ától 1878. évi február 22-ig 50—60 cent. vastag hóréteggel befödte, nagy vadjaink sok nyomor és pusztulásnak lettek volna kitéve, ha a gödöllői cs. kir. udvari vadászati hivatal a megrendelt szorgalmas etetések által a bajon lényegesen nem segített volna, és így biztosan remélhető, hogy a jövő idény vadállományában is a gödöllői híres agancsárok meglehetősen számban lesznek képviselve.

Gödöllő, 1878. február hóban.

Kallina Károly,
m. k. erdőmester.

Vadászati viszonyok a munkácsi és szentmiklósi uradalmakban.

Az „Erdészeti Lapok“ III. füzetében megjelent vadászati szemlét érdeklél olvasván, ez arra ösztönzött, hogy a hazánk észak-keleti szélén fekvő s a gróf Schönborn-Buckheim Ervin tulajdonához tartozó nagyterjedelmű munkácsi és szentmiklósi uradalmak területén divó vadászati viszonyokat némileg megismertessem a lapok tisztelt olvasóival, megjegyezvén mindenekelőtt, hogy a vadászat ez uradalmakban szigorú rendszerességgel gyakoroltatik s hogy ennek, valamint a vadászati törvény kiméletlen megtartásának köszönhetően, miszerint a vadállomány évről-évre emelkedik s hogy

az utas immár gyakran a Munkácstól kezdődő s a Tiszáig lenyúló síkságon fekvő erdőségek közt, mint például a Munkácstól Beregszász felé vezető népes országuton, láthatókat megjelelni, melyek békésen bámulnak az elrobogó kocsira, tudván, hogy a vésztől biztosak. Itt a vadsertések, nyulak s rókák is gyakoriak s a vadászoknak biztos élvezetet nyújtanak.

Igaz, hogy a ragadozó állatok, különösen a farkasok nagy pusztítói a hasznos vadaknak, ezekre azonban gyakran történnek hajtóvadászatok s irtások, aminthogy méreggel is erőlyesen pusztíttatnak.

Az uradalmi igazgatósághoz múlt évben beterjesztett jelentés szerint, kinyomoztatott a szentmiklósi kastélyban székelő uradalmi fővadászmesteri hivatal által, hogy az 1876-ki télen a farkasok által 17 szarvas, 19 őz és 7 vadsertés öletett meg; ellenben ugyanakkor megmérgezett lóhulla által kiirtott 1 nagy medve, 11 farkas, 24 róka és 1 vadmacska. Ugyanezen jelentés szerint tapasztaltatott tett nyomozások folytán, hogy az uradalom területén, jelesül a vicsai völgyben a szolyvai havasok alatt a máramarosi határig jelentkezett 184, a Vicsa és Latorcza folyó közti területen 170, a Latorczától a polenai (galicziai) országutig 140, Polenától az ungi határig 60, Szinyák körül 80 s a Nagy-Gyilhegy táján 54 s így összesen 694 szarvas, mely állomány azóta kétségtelesen megsaporodott.

Mellékesen megérintem itt tájékozással, hogy a nevezett uradalmakhoz tartozó erdőterület összesen 203,685.¹⁴ katastrális holdból áll, ebből esik a sík tájra, nevezetesen a beregújfalvi, isnyései és nagyberecskai három erdészeti kerületre 23,499.¹⁵ holdnyi lombos erdő, leginkább tölgy- és bükkvegyületű, az előhegyekre 7,349.¹² hold, végre a hegységre 122,839.¹⁴ hold, a tiszta fenyves 718.⁶¹ hold, fenyves és lombvegyületű 12,203.⁰², elpusztult 34,098.²⁹ s legelőterületű

2,977.⁸¹ hold. E termennyiségből azonban egy rész a még nem szabályozott számos volt jobbágyközségekre esend. *)

Hogy ily nagy terjedelmű s helyenként rengeteg őserdőkben a vadnak szaporodnia kell, természetes, de kívánatos is, mennyiben a távolabb fekvő és sokhelyt megközelíthetetlen területeken a faállománynak s erdőségnek most még alig vehetni egyéb hasznát.

Érdekes azon kimutatás, mely az uradalmi területen az 1865—1875-ki tíz évi időközben elejtett vadak számáról szól. E szerint lövetett a hasznos vadból 80 szarvas, 2 suta, 6 borju, 50 vadkan, 34 vaddisznó, 54 süldő, 169 őzbak, 755 nyul, 20 nyirfajd, 881 császármadár, összesen 2051 darab; a kártékony vadból pedig 88 medve, 69 farkas, 17 hiuz, 580 róka, 26 vadmacska, 31 nyest, 26 görény, 10 borz és 5 vidra, összesen 852 darab, együttesen 2913.

A mult 1877. év folyamában elejtetett: 33 szarvas, 1 suta, 1 üsző, összesen 35; 10 nagy vadkan, 6 kocza, 3 süldő, összesen 19; őzbak 26, nyul 127, császármadár 71, erdei szalonka 24, nyirfajd 1, vadkacsa 3, farkas 9, medve 3, hiuz 2, róka 82, görény 2, nyest 8, vadmacska 3 és vidra 1, tehát összesen 416 darab.

Az elejtett szarvasok kora, súlya és agancsa iránt mult évi októberben volt szerencsém kimerítő közleményt tennem, ugyszintén az érdekes vadászati kirándulásokon részt vett uri vadászok felől; itt most tehát csak azt jegyzem még meg, hogy az elejtett vadak egy részben helyben, legnagyobb részt azonban a budapesti piacon keltek el, még pedig akként, hogy egy darab szarvas átlag 42 frt 45 kron adatott el, míg

*) Ez erdőségből a zsdenovai erdészeti területet Zichy Béla és Nádasdy Ferencz grófok bérelvén, működésök eredménye e jelentésbe nem foglaltatott.

a vadsertés átlag 34 frt 35 kron, az öz darabja 7 frt 3 kron s a nyul Munkácson 70 kron adatott el.

Érdekes állatok a hiuzok, melyek itt leginkább a galicziai határ felé eső havasok alatti rengeteg erdőkben tartózkodnak; a mult évben elejtett két szép példány teljesen hasonlított a fiatal tigrishez, s mennyiben terjedelmes alkotásuknál fogva testi erejüket csak vérengző természetük mulja felül, e ragadozó macskafaj csakugyan félelmes ellensége lehet a hasznos vadnak. Az általam tavaly megszemlélt hiuzok egyike az orrhegytől mérve farka végéig 1.3 méter hosszú s törzse 0.6 m. körfogatu volt, a másik pedig 1.1 méter hosszú és 0.4 körfogatu. Tigrisszerűen sikozott, lágy finomságu szörméjük Bécsbe küldetett.

Szabadjon még egy sajátserü tárgyról tennem említést. E télen a beregújfalvi erdőségben egy körülbelöl négy éves vadkan lövetett, melynek koponyáján különös jelenség tünt fel. Ugyanis ez állatnak alsó állkapcsa mintegy a fogsorainak közepe táján, alkalmasint viaskodás következtében, egyszer teljesen két felé volt törve, mely törés csak gyengén forrt össze, a mint a forradás körül fenmaradt $\frac{1}{3}$ cm. mély bevájás mutatta s így a vadkan állkapcsának e részét aligha használhatta keményebb tárgyak őrlésére. Mindamellett az állat jó husban volt.

Lehoczky Tivadár.

A fapiacsról.

Budapest, április-hó, 4-én.

A politikai helyzet még mindig egész lényegében uralja a fapiaczt, s bizvást elmondhatni, hogy alig van áru, melyet sulyosabb függésben tartana, mint a fát. Az idő ugyan nyakunkra jött s a szállításoknak már kezdődni kell. A vizállá-